

Tùy Bút
Chủ đề: Đức Tin Tôn giáo
Tác giả: Minh Thảo Elizabeth Hoàng

PHÉP NHIỆM MÀU

Lời Tác giả: Tôi xin trình bày lời chứng của tôi qua những Phép Nhiệm Màu mà Chúa đã ban cho tôi. Chúa đã chặn dắt, che chở tôi trong cuộc sống. Tình yêu thương của Chúa đã biến đổi tôi thành một người mới. Cầu xin Chúa ban đầy phước lành tới quý vị. –Elizabeth Hoàng

Trong cuộc sống của chúng ta hằng ngày có biết bao sự việc hay tai nạn có thể xảy ra bất cứ lúc nào, không ai có thể biết và đoán trước được. Bệnh tật, tai nạn, chia ly, công việc làm ăn thành công hay thất bại... có thể đến với chúng ta bất cứ lúc nào không phân biệt giàu sang, nghèo hèn, quyền cao chức trọng, trẻ hay già. Cuộc đời qua mau thoáng chốc.

Chỉ khi chúng ta gặp những hoàn cảnh khó khăn, thử thách chính là lúc chúng ta thấy quyền năng của Chúa và thấy được tình yêu thương của Ngài.

Chúng ta cần nhìn thấy tình yêu thương bao la của Chúa dành cho chúng ta trên thập tự giá để chuộc tội lỗi cho chúng ta. Vì vậy tôi luôn đặt niềm tin vào Chúa và ngợi khen Ngài trong mọi hoàn cảnh và hết lòng trung tín với Chúa.

Chúa đã hiểu hoàn cảnh và tâm trạng của tôi khi cần đến sự thương xót, giúp đỡ của Ngài. Ngài thấu hiểu ngay cả những gì trong đầu óc tâm trí tôi mong muốn hay suy nghĩ, Ngài đã luôn ở bên tôi nhắc nhở, dẫn dắt tôi từ lúc tôi còn bé thơ cho tới bây giờ đã tới tuổi Mùa Thu lá vàng rơi rụng không biết lúc nào.

Tôi xin làm chứng những phép nhiệm màu Chúa đã ban cho tôi, và nếu không có phép nhiệm màu của Chúa, tôi đã không còn ngồi tới ngày hôm nay để làm chứng.

Sau đây là những Phép Nhiệm Màu đã xảy ra trong cuộc sống của tôi:

Phép nhiệm Màu thứ nhất

Khi ở miền Bắc Việt Nam, lúc đó tôi mới 4 tuổi đã theo gia đình rời thành phố tản cư về miền quê để tránh bom đạn vì chiến tranh. Tôi không đi bộ được xa. Mẹ tôi đã phải mượn người gánh tôi. Tôi ngồi vào một bên thúng, bên kia thúng là chị của tôi. Người đàn bà để cây đòn gánh trên vai, bà ta vừa đi vừa như chạy làm cái thúng lắc lư, tôi sợ hãi muốn khóc mà không dám khóc. Khi đến ngôi làng của đàn bà gánh tôi bà ta về nhà và không gánh nữa.

Mẹ tôi không mượn được người gánh tôi, tôi phải đi bộ. Người thì đông, chen chúc nhau đi trên một con đê bé nhỏ, dưới bờ đê nước sông chảy cuộn cuộn. Chẳng may có một cô gái lưng vác một bọc quần áo đi gần tôi. Bất thành lình cô ta lách lên để đi trước rồi đụng vào tôi làm tôi té lăn xuống bờ sông, phản ứng tự nhiên với những ngón tay nhỏ xíu của tôi đã bám được nắm cỏ rậm rạp mọc trên bờ và nhờ vậy tôi đã không rớt xuống sông. Khi kéo tôi lên, tôi sợ quá chỉ biết khóc trong vòng tay của mẹ tôi.

Nếu không có Chúa che chở làm sao một đứa trẻ 4 tuổi biết bám vào đám cỏ rậm rạp mọc trên bờ? Và nhờ vậy tôi đã tránh được tai nạn này? Con tạ ơn Chúa đã cứu con và che chở con khi con còn ấu thơ.

Phép nhiệm màu thứ hai

Khi tôi còn nhỏ, mỗi lần tôi theo gia đình ra phi trường Tân Sơn Nhất đón người nhà, tôi trông thấy mấy cô tiếp Viên phi hành của hãng Hàng Không Air Việt Nam Cộng Hòa với tà áo xanh nước biển, chiếc quần trắng tinh, đầu đội nón thêu rồng vàng, tay mang bao tay trắng uyển chuyển đi ngoài sân bay, trông đẹp và dễ thương làm sao.

Rồi tôi ước ao không biết bao giờ tôi được đi bay như họ để tôi có thể đặt chân tới những nơi xứ lạ trên thế giới mà tôi đã thích thú từng đọc qua sách vở.

Một hôm một chị bạn cùng học đại học luật khoa với tôi làm trên văn phòng Air Việt Nam cho tôi biết hãng Air Việt Nam đang tuyển chọn thêm các tiếp viên phi hành. Tôi liền ghi danh thi và đã trúng tuyển. Tôi đã trở thành nữ Tiếp Viên Phi Hành Của Air Việt Nam Cộng Hòa mà tôi từng mong ước.

Chúa đã đọc được ý nghĩ của tôi và Chúa đã cho tôi toại nguyện. Vì nếu không có chị bạn làm ở Air VN thì làm sao tôi biết có cuộc tuyển lựa này, vì lúc đó Air Việt Nam không hề đăng quảng cáo tuyển lựa Tiếp Viên Hàng Không.

Phép Nhiệm Mẫu thứ ba

Một hôm tôi đi bay trên chiếc DC 4 từ Sài Gòn tới Đà Nẵng. Khi đáp xuống phi trường thì thẳng máy bay trực trặc, thẳng không ăn vì vậy đội cứu cấp phải quăng ra những giây cáp và giây xích rất lớn để ghim bánh xe máy bay lại, đã làm một bánh xe gãy. Ông phi trường đã phải cho máy bay chạy trên sân cỏ sát với phi đạo để giảm tốc độ. Máy bay chạy được một quãng khá dài và bụng máy bay đã xục xuống mặt đất nên đã dừng lại. Xe cứu hỏa, xe cứu thương bóp còi inh ỏi tới cứu cấp. Cảnh tượng lúc đó không khác gì những cảnh phi cơ lâm nạn chiếu trên màn ảnh. Phần lớn những phi cơ lâm nạn đều bốc cháy hay bị bể, nhưng Chúa đã che chở nên chúng tôi, nhân viên phi hành, và tất cả hành khách trên phi cơ đều an toàn, chỉ có vài người bị thương nhẹ. Cảm tạ Chúa đã cứu con và những hành khách trên chuyến máy bay đó.

Phép Nhiệm Mẫu thứ 4: *Đụng xe lần thứ nhất*

Một buổi sáng tôi lái xe trên đường Hoove Rd để đi đón khách hàng coi nhà, tốc độ 30 miles một giờ. Trước xe tôi là một chiếc xe Honda trắng. Xe tôi đang chạy ngon lành, bỗng chiếc xe Honda trắng bất thành linh quẹo trái vào một bãi đất trống bên tay trái để quay trở lại (U-turn). Tôi nhanh chân đã thắng kịp không đụng chiếc xe trắng, nhưng đằng sau xe tôi là một chiếc xe Highlander màu đen khá lớn. Tốc độ xe này chạy quá nhanh nên đã đâm vào xe tôi với một sức mạnh kinh khủng làm xe của tôi nát bét phía sau xe và tất cả cửa kính xe bị vỡ vụn. Xe hoàn toàn không còn sử dụng được.

Người đi đường lái xe đã ngừng lại tới giúp đỡ tôi và kêu xe cứu thương chở tôi đi nhà thương. Tôi cho họ số phone ở nhà tôi và nhờ họ gọi cho chồng tôi biết. Khi chồng tôi tới thì xe cứu thương đã đưa tôi đi nhà thương.

Khi Anh tới hiện trường thấy chiếc xe nát bét nên rất lo lắng, nhưng không biết tôi ở bệnh viện nào. Khi tới bệnh viện khám nghiệm tôi chỉ bị xây xước, chảy máu trên mặt vì kiếng xe bắn vào và bả vai tôi bị trật xương.

Cảnh sát đã tới bệnh viện gặp tôi để làm biên bản và tôi nhờ cảnh sát gọi cho chồng tôi biết địa chỉ nhà thường để anh tới.

Tôi thật may mắn trong tai nạn này vì nếu tôi không thắng kịp đụng xe trắng phía trước tôi và người lái xe trắng nếu queo chậm một chút là xe tôi sẽ đụng xe trắng phía trước. Như vậy sức đụng cả hai xe phía trước và phía sau tôi đụng cùng một lúc chắc tôi đã ra người thiên cổ. Cảm tạ Chúa đã ban phước và cứu con khỏi tai nạn này.

Phép Nhiệm Màu thứ 5: xe đụng lần thứ hai

Vào một buổi trưa tôi lái xe đi làm việc, khi tới Exit để xuống Springfield và Fairfax Parkway. Đến ngã tư đèn đỏ để xuống Springfield Fairfax Parkway. Tới đậu chờ đèn xanh để xuống xa lộ. Khi đèn xanh bật, xe tôi chạy đã qua một nửa đường, bỗng một chiếc xe Van trắng bên tay của tôi chạy vượt đèn đỏ với một tốc độ rất nhanh, đã đâm vào ngang hông xe của tôi làm xe của tôi quay tới bốn vòng và ngừng lại bên lề đường.

May mắn xe đã ngừng lại chỉ còn một khoảng rất ngắn là đâm xuống xa lộ phía dưới. Nếu xe tôi chạy thẳng xuống xa lộ chắc tai nạn sẽ khủng khiếp vô cùng vì xa lộ luôn luôn có xe cộ đông đúc chạy. Tôi sợ hãi gần như ngất đi và ngồi bất động trong xe. Khi cảnh sát tới làm biên bản thì cô lái xe van trắng nói với cảnh sát tôi chạy đèn đỏ. Lúc đó có một người đàn ông Mỹ lái xe sau cô này, ông ta cho cảnh sát biết là cô này vượt đèn đỏ vì ông ta chạy phía sau xe của cô. Ông còn đưa cho tôi một tấm card có tên tuổi và địa chỉ của ông, tôi mới biết ông là trung tá làm ở sở cảnh sát. Ông nói cần việc làm chứng gọi cho ông ta.

Rồi một bà chạy sau xe của tôi bà cũng đưa tên tuổi và địa của bà và nói cần bà sẽ ra tòa làm chứng cho tôi. Bà còn nói nếu xe của tôi chạy thoát, xe của bà ở phía sau xe tôi chạy tới thì xe bà sẽ bị đụng nhất là trên xe bà có đứa con nhỏ. Rồi một nhân chứng thứ ba lái xe đậu phía tay trái của con đường tôi đi cũng cho số điện thoại để làm chứng cho tôi. Như vậy tôi có tới 3 phía đều có người làm chứng.

Đúng là Chúa đã che chở cho tôi vì khi đụng xe mà không có người làm chứng rất khó để biết ai đúng ai sai. Tôi đã có người nhà và bạn bè bị đụng xe khi ra tòa bị thua vì không có người làm chứng dù họ không có lỗi.

Chiếc xe van trắng chạy rất nhanh để vượt đèn đỏ đã đụng xe tôi rất mạnh nhưng tôi chỉ xây sát ngoài da và ngực bị bầm tím vì đụng vào tay lái. Còn cơ thể tôi không hề hấn gì sau khi xe cứu thương đưa vào bệnh viện khám nghiệm. Xe tôi hoàn toàn không còn sử dụng được. Cảm tạ Chúa đã cho con bình an trong tai nạn này.

Phép nhiệm màu thứ 6

Năm 2015 tôi đã mượn một căn nhà trông ra bãi biển để đưa nhà tôi đi nghỉ mát tại Virginia Beach. Có cô người giúp việc đi theo săn sóc nhà tôi. Vào một buổi sáng tôi ra ngoài balcony xem thời tiết. Thấy khí trời mát mẻ, nắng ấm, gió hiu hiu thổi hòa với tiếng

sóng biển nhấp nhô xô vào bờ tạo nên một khung cảnh thật tuyệt để đi bộ. Tôi vào nhà sửa soạn mặc đồ thể thao, đi giày bata, đầu đội nón che nắng, mang kính râm để ra bãi biển chạy bộ và hít thở không khí trong lành. Tôi cũng không quên mang theo cell phone để khi cần thiết phải dùng. Chồng tôi vì chân yếu nên không đi bộ được trên bãi cát nên anh ở nhà ngồi ngoài balcony hóng gió, có cô giúp việc trông nom.

Khi tôi ra bãi biển, thay vì đi trên cát khô tôi đi trên cát ướt sát bờ biển để đi. Tôi đi khoảng hơn mile và quay trở lại để về nhà. Khi về gần tới nhà tự nhiên như có người ấn tôi ngồi bệt xuống bờ cát, trong lúc không có một chướng ngại nào làm tôi vấp té. Tôi cố đứng lên nhưng không tài nào đứng lên được. Tôi sợ hãi, lo lắng không biết cách nào đứng lên. Thì bỗng thấy một người đàn ông từ phía sau lưng tôi đi trên bờ cát khô, ông đi qua khỏi chỗ tôi ngồi. Tôi liền kêu ông giúp đỡ tôi. Vì bờ biển rộng lớn tôi kêu tới ba lần ông mới nghe thấy và quay lại kéo tôi đứng lên, hỏi thăm sức khỏe của tôi và nói nếu cần ông sẽ đưa tôi về nhà họ. Tôi cảm ơn ông và đi về nhà một mình với quần áo ướt nhẹp đầy nước và cát.

Rất may khi tôi té ngồi xuống, sóng biển xô vào bờ chỉ tới bụng tôi. Nếu sóng lớn qua đầu tôi, chắc sóng biển đã kéo tôi ra ngoài khơi, vô phương sống sót. Con cảm tạ Chúa đã cứu con, nếu không có người đàn ông này giúp con, con đã không có ngày hôm nay để làm chứng phép Nhiệm Mầu của Chúa.

PHÉP NHIỆM MẦU THỨ 7

Vào một buổi sáng tôi lái xe đi trên đường 495 về hướng Tyson Corner để đón khách hàng. Tốc độ trên freeway là 55 miles một giờ, nhưng sự thật mọi người chạy xe khoảng trên 60 miles một giờ.

Xa lộ có tất cả 6 lanes, xe tôi chạy lane thứ ba bên tay trái. Có một chiếc xe hơi khác chạy lane thứ hai bên trái kế lane xe của tôi. Xe tôi cách xe này khoảng một trăm thước. Trên xe đó tôi thấy một cặp vợ chồng cãi nhau và xô xát trên xe hơi, bỗng nhiên xe họ quẹo ngang phía tay trái xa lộ nằm ngang trên đường làm cản trở tất cả xe cộ phía sau và hai người này còn ra ngoài đường đứng tiếp tục cãi nhau. Sự bê bối và mất lý trí của cặp vợ chồng này đã làm những xe chạy đằng sau xe họ cũng như những xe chạy trên lên sát về đường không cách nào thắng kịp.

Để tránh đụng xe của họ, những xe hơi đã đâm vào nhau với những tiếng thảng xe và sự va đụng nhau của các xe thật khủng khiếp. Tai nạn này chắc cả một đoàn xe dài đụng nhau vì rất khó thắng gấp với tốc độ ngoài belt way, và không biết đã có bao nhiêu người bị thương trong tai nạn đó?

Tôi sợ hãi, tim muốn rơi khỏi lồng ngực, tôi vội vàng lái xe vượt qua xe của vợ chồng này và đi thẳng để tránh sự tắc nghẽn trên đường. Đúng là Chúa đã cứu tôi, nếu xe hai vợ chồng này đâm ngang tay mặt thay vì tay trái, tôi là người đầu tiên đụng xe họ, chắc chắn

tôi đã ra người thiên cổ khi có thêm các xe khác chạy sau xe tới đâm trúng. Thật quá nguy hiểm. Con xin cảm tạ Chúa với tất cả sự sâu thẳm trong lòng con. Chúa đã biết được sự thử thách, nỗi sợ hãi mà con phải đối mặt và Chúa đã cứu con.

Kính lạy Chúa,

Cảm tạ Chúa Trời đã tạo nên con.

Cảm tạ Chúa đã hy sinh trên Thập Tự Giá để tha tội chúng con.

Cảm tạ Chúa đã cho con thấy và tin Ngài.

Cảm tạ Chúa đã che chở cho con mỗi ngày.

Cảm tạ Chúa đã xót thương con.

Cảm tạ Chúa đã chặn dắt con từ lúc ấu thơ cho tới bây giờ.

Cảm tạ Chúa đã cho con cuộc sống bình an, hạnh phúc bên gia đình.

Cảm tạ Chúa đã bao dung và che chở con.

Cảm tạ Chúa đã biến con thành một người mới.

Chúa ơi, con Tin Chúa và biết rằng Chúa không bao giờ bỏ con. Dù trong hoàn cảnh nào xảy ra trong cuộc sống của con, con nguyện trung tín và hết lòng tôn thờ Chúa.

Chúa là chân lý và lẽ sống của chúng con. Chúa đã ban sức thiêng xuống cho chúng con có đủ ăn đủ ngày.

Xin Ngài chặn dắt che chở chúng con giữa phong ba, bão táp, bạo loạn nơi trần thế.

Chúng con nguyện vững tin nơi Chúa và thờ Phụng Chúa một lòng trung tín.

Amen,

Elizabeth Hoàng

